

LITURGIE

voor de dankdienst voor
het leven van

Adriana Cornelia van Maren - van den Berg
- Lia -

24.06.1947 | 02.09.2026

Woensdag 9 september 2026 om 13.30 uur

Locatie: Emmaüskerk te Barneveld

Voorganger: Ds. Adriaan Plantinga

Organist: André Sennema

Zanger: Daniël Bakker

Ouderling: Henk van Esch

Inleidend orgelspel

Aansteken van de kaarsen

Drempelgebed

Zingen: Lied 753 vers 1, 2, 3 en 6 'Er is een land van louter licht'

1 Er is een land van lou - ter licht

waar hei-ligen heer-sers zijn.

Nooit gaat de gou-den dag daar dicht

in dui-ter - nis of pijn.

² Daar is het altijd lentetijd,
in bloei staat elke plant.
Alleen de smalle doodszeë scheidt
ons van dat zalig land.

³ Men ziet het veld aan de overkant
in groene luister staan,
als Israël 't beloofde land
zag over de Jordaän.

⁶ God, laat ons staan als Mozes hier
hoog in uw zonneschijn,
en geen Jordaän, geen doodsrivier
zal scheiding voor ons zijn.

In memoriam

Luisterlied: Lied 608 vers 1, 2 en 3 'De steppe zal bloeien'

¹ De steppe zal bloeien.
De steppe zal lachen en juichen.
De rotsen die staan
Vanaf de dagen der schepping
Staan vol water, maar dicht.
De rotsen gaan open.
Het water zal stromen,
Het water zal tintelen, stralen,
Dorstigen komen en drinken.
De steppe zal drinken.
De steppe zal bloeien.
De steppe zal lachen en juichen.

² De ballingen keren.
Zij keren met blinkende schoven.
Die gingen in rouw
Tot aan de einden der aarde,
één voor één, en voorgoed.
Die keren in stoeten.
Als beken vol water,
Als beken vol toesnellend water,
Schietend omlaag van de bergen.
Als lachen en juichen.
Die zaaiden in tranen,
Die keren met lachen en juichen.

³ De dode zal leven.
De dode zal horen: nu leven.
Ten einde gegaan en onder stenen bedolven:
Dode, dode, sta op,
Het licht van de morgen.
Een hand zal ons wenken,
Een stem zal ons roepen:
Ik open hemel en aarde en afgrond
En wij zullen horen.
En wij zullen opstaan
En lachen en juichen en leven.

Gedicht

Schriftlezingen

Prediker 3 vers 1 - 8

- ¹ Voor alles wat gebeurt is er een uur, een tijd voor alles wat er is onder de hemel.
- ² Er is een tijd om te baren en een tijd om te sterven, een tijd om te planten en een tijd om te rooien.
- ³ Er is een tijd om te doden en een tijd om te helen, een tijd om af te breken en een tijd om op te bouwen.
- ⁴ Er is een tijd om te huilen en een tijd om te lachen, een tijd om te rouwen en een tijd om te dansen.
- ⁵ Er is een tijd om te ontvlammen en een tijd om te verkillen, een tijd om te omhelzen en een tijd om af te weren.
- ⁶ Er is een tijd om te zoeken en een tijd om te verliezen, een tijd om te bewaren en een tijd om weg te gooien.
- ⁷ Er is een tijd om te scheuren en een tijd om te herstellen, een tijd om te zwijgen en een tijd om te spreken.
- ⁸ Er is een tijd om lief te hebben en een tijd om te haten. Er is een tijd voor oorlog en er is een tijd voor vrede.

Psalm 37 vers 5 - 6

- ⁵ Leg je leven in de handen van de HEER, vertrouw op hem, hij zal dit voor je doen:
- ⁶ het recht zal dagen als het morgenlicht, de gerechtigheid stralen als de middagzon.

Zingen: Lied 979 vers 1, 2, 3, 8, 9 en 10 'De vogels in de bomen'

- ² Zij rusten op de adem
van God die ademend
de wereld heeft geschapen
en alle namen kent.

³ Die alle hemelstreken,
de aarde als een huis,
alleen maar door te spreken
maakte, spelenderwijs.

⁸ De bloemen en de heesters
als sluiers van een bruid
breiden het vuur des geestes
over de aarde uit.

⁹ Zij bloeien zo uitbundig,
zij zingen overluid
als was hun bloei oneindig,
hun lied onsterfelijk.

¹⁰ Zij vliegen zo voortvarend,
zij wiegen in de wind
en zingen op de aarde
de zon die overwint.

Overweging

Luisterlied: Lied 982 vers 1, 2 en 3 'In de bloembol is de krokus'

¹ In de bloembol is de krokus,
in de pit de appelboom,
in de pop huist een belofte:
vlinders fladderen straks rond.
In de koude van de winter
groeit de lente ondergronds,
nog verborgen tot het uitkomt,
God ziet naar de schepping om.

² Elke stilte kent zijn zingen,
zoekt een woord en melodie,
ieder duister wacht een morgen
in dat licht is alles nieuw.
Het verleden bergt de toekomst,
wat die brengt, je weet het niet,
nog verborgen tot het uitkomt,
God alleen herschept en ziet.

³ In ons einde is de aanvang,
 in de tijd oneindigheid,
 in de twijfel ligt geloven,
 in ons leven eeuwigheid,
 in de dood het nieuwe leven,
 overwonnen alle strijd,
 nog verborgen tot het uitkomt,
 God alleen herkent die tijd.

Inleidend woord bij het volgende lied

Zingen: Lied 978 vers 1, 2 en 4 'Aan U behoort, o Heer der heren'

1 Aan U be-hoort, o Heer der he-ren,
 de aar-de met haar wel en wee,
 de stei-le ber-gen, koe-le me-ren,
 het vas-te land, de on-ze-ker-zee.
 Van U ge-tui-gen dag en nacht.
 Gij hebt ze heer-lijk voort-ge-bracht.

² Gij roept het jonge leven wakker,
 een tuin bloeit rond het open graf.
 Er ruisen halmen op de akker
 waar zich het zaad verloren gaf.
 En vele korrels vormen saam
 een kostbaar brood in uwe naam.

⁴ Laat dan mijn hart U toebehoren
 en laat mij door de wereld gaan
 met open ogen, open oren
 om al uw tekens te verstaan.
 Dan is het aardse leven goed,
 omdat de hemel mij begroet.

Dank- en voorbeden

Stil gebed

Onze Vader

Zingen: Lied 416 vers 1 - 4 'Ga met God en Hij zal met je zijn'

The musical score is written for a three-part setting (Soprano, Alto/Tenor, and Bass) in the key of D major (two sharps) and 4/4 time. The melody is simple and hymn-like, with lyrics in Dutch. The lyrics are: '1 Ga met God en Hij zal met je zijn, / jou na - bij op al je we - gen / met zijn raad en troost en ze - gen. / Ga met God en Hij zal met je zijn.'

² Ga met God en Hij zal met je zijn:
bij gevaar, in bange tijden,
over jou zijn vleugels spreiden.
Ga met God en Hij zal met je zijn.

³ Ga met God en Hij zal met je zijn:
in zijn liefde je bewaren,
in de dood je leven sparen.
Ga met God en Hij zal met je zijn.

⁴ Ga met God en Hij zal met je zijn:
in zijn liefde je bewaren,
in de dood je leven sparen.
Ga met God en Hij zal met je zijn.

Woord van uitgeleide

Zegen

Uitleidend orgelspel: 'U zij de glorie'

- Vervolg liturgie op de begraafplaats -

Bij het graf

Nu het leven van Lia van Maren is voltooid vertrouwen wij haar toe aan God onze Vader bij wie de bron van het leven is en de gedachtenis van de namen. Hier in deze tuin leggen wij haar lichaam in de schoot van de aarde en we dekken het toe: aarde tot aarde, stof tot stof, zoals een zaad gezaaid wordt tot de oogst. Rusten mag zij in de trouw van onze God, wachten mag zij op de zomer van de oogst.

Moge de warmte van Gods liefde haar wekken, als nieuw geboren, op staand als volgeling van Jezus Christus die als eerste uit de dood is opge staan.

Laat deze plaats voor ons blijven een tuin van gedenken. Hier mogen wij komen om de stilte te zoeken, om te gedenken wie ons zijn voorgegaan en reeds in het licht zijn van Jezus.

Slotzegen